

[Føged.]

i virkeligheden skal af med, når året er omme. Jeg vil derfor bemærke, at efter de gældende regler skulle der af en indkomst på 15 000 kr., svares 2 685 kr. i statsskat. Ifølge det forslag, ministeren har fremsat, bliver dette beløb kun 2 520 kr., altså en nedsættelse på 165 kr. Hvis vi derimod vedtager det forslag, som venstre og det konservative folkeparti har fremsat, er der ikke en nedsættelse på 165 kr., men på 1 085 kr. Jeg tror, at den enkelte familie, der står med sin indkomst på 15 000 kr., vil skønne, at det er rimeligere og rigtigere, at de hellere må tiltræde et skatteforslag, der giver dem en skattnedsættelse på 1 085 kr., fremfor et skatteforslag, der giver dem en nedsættelse på 165 kr.

Hvis vi går skalaen igennem fra ende til anden, vil vi se, at vore skattelettelser alt i alt er af en større størrelsesorden end regeringens. Selv om man fører skattestigningen ind i debatten, vil det være det reelle beløb, den enkelte borger kommer af med, han vil hæfte sig ved.

Som det ærede medlem hr. Hans R. Knudsen bemærkede, sker der den ændring, at bl. a. børnetilskudsordningen indarbejdes i udskrivningsloven. Vi kan herom sige, at vi ønsker områdeinddelingen afskaffet i forbindelse med børnetilskudsordningen. Som jeg bemærkede under behandlingen af vort forslag til beslutning om indkomst-, formue- og ejendomsskat, var det vor hensigt, når vort forslags bestemmelser herom havde virket et år, at søge områdeinddelingen afskaffet også for børnetilskuddenes vedkommende.

Som hidtil skal børnetilskuddene ikke medregnes i den skattepligtige indkomst, og i den forbindelse vil jeg gerne rejse et problem. År for år påpeges der problemer inden for skattelovgivningen, som vi må tage op til drøftelse, for at denne lovgivning kan blive så retfærdig som vel muligt. Det gælder bl. a. problemet om bidrag til børn i tilfælde, hvor forældremyndigheden udøves af enlige. Som før sagt medregnes børnetilskuddene ikke i den skattepligtige indkomst. Man kunne måske spørge: hvorfor er egentlig ikke også børnebidraget til enlige mødre fritaget for indkomstbeskatning? For få år tilbage indførte vi skattefrihed for bidragyderen, men bibeholdt skat-

tepligten for modtageren. Det kan føles lidt urimeligt, at beløb, der modtages, for at barnet kan få den bedst mulige pleje, skal indgå i den normale skattepligtige indkomst for modtageren. Jeg tænker her specielt på enker og andre enlige mødre. Forhåbentlig kan vi i udvalget nøje overveje problemet. Det kan ikke være rimeligt, at en vis part af sådanne bidrag skal indtages under skattepligten, når andre former for børnetilskud er skattefri.

Vedrørende merindkomsts-katten kun dette, at så længe vi endnu ikke har fået gennemført en gennemgribende ændring af beskatningsreglerne, er det rimeligt at opretholde disse specielle bestemmelser, så det kan vi naturligvis tiltræde.

Som allerede sagt indeholder regeringens forslag en skattelettelse af en for mange indkomster minimal størrelse. Skønt man før havde hånende bemærkninger til oppositionen for dens forslags ringe virkning på små indkomster, kommer man nu med forslag om lettelser af endnu ringere omfang, og skønt man angreb os for at ville forøge forbruget, kommer man nu med forslag, der kun indebærer forøgelse af forbruget, medens venstres og det konservative folkepartis forslag tillige indebar væsentlige forbedringer til fremme af privat opsparing, privat investering og privat initiativ.

Venstre vil gerne medvirke til gennemførelse af en rimelig udskrivningslov. Det foreliggende lovforslag vil, hvis det gennemføres, bevirke, at staten får rådighed over endnu flere af borgernes penge end hidtil. Den andel af nationalindkomsten, staten overtager, bliver stedse større og større, den vil formodentlig i det kommende år overskride 30 pct. Statens overskud vil blive større end tidligere. Regeringens regulerende indflydelse vil blive endnu større. Det kan ikke undre, at det ikke er den vej, vi ønsker at gå. Gennem øgede skatter vil der foregå en indkomstudjævning, der vil afspejles på den måde, at selv normale mellemindkomster bliver beskattet, således at det, der bliver tilovers til familiens eget behov, i realiteten ikke er stort mere end ved de lavere indkomster. Man eliminerer den merindkomst, som øget indsats og øget initiativ har en ubetinget ret til. Man regner, og man beregner så længe, at